

[Ministeren for offentlige arbejder.]

tiets ændringsforslag ville have den konsekvens, at der ikke kunne iværksættes én meter nyt vejbyggeri, at der ville være tale om, at man måtte bremse op for allerede igangsat vejbyggeri. Det nytter ikke noget, at hr. Glensgård siger, at det forslag fra fremskridtspartiet, vi behandlede for nylig, skulle kunne afbalancere det forhold, for det kan det ikke. Og hvis ikke jeg husker meget fejl, gik fremskridtspartiets forslag ikke ud på at eliminere hele den planlægning, men at man skulle have fornyede undersøgelser, hvilket er noget helt andet.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Den skal blive meget kort. Ministeren kan sikkert erindre både fra denne behandling og få refereret fra tidligere behandlinger af forslaget om indfletning af motorvejen, at vi sagde, vi af økonomiske grunde ikke ville være med til at anlægge denne vejstrækning. Bemærkningerne til lovforslaget går udelukkende på økonomien, de går på, at den danske samfundsøkonomi nu er så ringe, at vi ikke kan iværksætte et sådant stort byggeri. Det er ikke lang tid siden, vi havde første behandling; ministeren har måske kun set overskriften.

Dohrmann (FP):

Jeg vil gerne sige, at det er da godt, at det ikke er ministeren, man skal bede om ordet her fra talerstolen, for efter de udtalelser han kom med, satte han ligesom et stort spørgsmålstejn ved, om fremskridtsfolk overhovedet havde nogen berettigelse her i folketinget. Det er det da gud ske lov ikke trafikministeren, der afgør, det har vi vælgerne til, og jeg er helt sikker på, at de vælgerne, som også skal stemme næste gang, langt vil foretrække den løsning, som udvalget nu har fundet frem til, fremfor den smalsporede, 2-sporede løsning, som trafikministeren i sin surhed over, at han ikke får gennemført det, han ønskede, nu bebrejder fremskridtspartiet både det ene og det andet for.

Niels Helveg Petersen (RV):

Hr. Svend Andersen (Rosk. a.) sagde, at det var svært at være fremskridtsmand i finansudvalget, og det tror jeg da gerne, men det er også svært for os andre at forstå fremskridtspartiet. Vi oplever i sag efter sag, at fremskridtspartiet er dybt uenig med os andre, vi

diskuterer vildt og voldsomt, og så oplever vi en sag, hvor fremskridtspartiet er enig med os andre, hvor der er et bredt flertal i folketinget, og det giver signalet til et endnu mere hidst angreb. Det er egentlig svært at forstå.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget

forkastedes med 103 stemmer mod 26; 6 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§§ 1-4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om elektriske stærkstrømsanlæg.

(Lovforslag nr. L 90. Fremsat 15/3 77. Første behandling 26/4 77. Betænkning 18/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Gert Petersen (SF):

Jeg skal blot sige, da socialistisk folkeparti på grund af bl. a. den særlige struktur, energitudvalget har, ikke er medlem af dette udvalg og derfor ikke har kunnet medunderskrive betænkningen, at vi som bebudet ved første behandling både i denne samling og ved første behandling i forrige samling vil stemme imod det lovforslag, der her er tale om. Det er en EF-følgelov. Jeg var lige ved at sige, at det kan endda være, hvad det være vil, men det er en ualmindelig elendig EF-følgelov, som forringer den situation, som vi har i dag.

Vi har fra SFs side i almindelighed været forholdsvis afslappede i bedømmelsen af EF-